

dokonujące przewozu pasażerów lub towarów tymi samolotami tytułem działalności ubocznej w stosunku do działalności głównej — Pomoc państwa w postaci zwolnienia z podatku przedsiębiorstw, które mają rezydencję podatkową na Sardynii i wykonują taką samą działalność

Sentencja

- 1) Artykuł 49 WE powinien być interpretowany w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów podatkowych władz regionalnych, takich jak te przewidziane w art. 4 ustawy nr 4 regionu Sardynii z dnia 11 maja 2006 r. ustanawiającej przepisy różne w sprawie przychodów, reklasyfikacji wydatków, polityki społecznej i rozwoju w brzmieniu nadanym przez art. 3 ust. 3 ustawy nr 2 regionu Sardynii z dnia 29 maja 2007 r. ustanawiającej przepisy w sprawie opracowania rocznego i wieloletniego budżetu regionu — Ustawa budżetowa na 2007 r., które ustanawiają regionalny podatek od postoju w celach turystycznych statków powietrznych przeznaczonych do transportu prywatnego osób oraz rekreacyjnych jednostek pływających, obciążający jedynie osoby fizyczne i prawne mające rezydencję podatkową poza terytorium regionu.
- 2) Artykuł 87 ust. 1 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że przepisy podatkowe władz regionalnych ustanawiające regionalny podatek od postoju, taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który obciąża jedynie osoby fizyczne i prawne mające rezydencje podatkową poza terytorium regionu, stanowią środek pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw mających siedzibę na tym terytorium.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 grudnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Umweltssenat — Austria) — Umweltanwalt von Kärnten przeciwko Kärntner Landesregierung

(Sprawa C-205/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuł 234 WE — Pojęcie sądu krajowego — Dopuszczalność — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków dla środowiska — Konstrukcje napowietrznych linii elektrycznych — Długość powyżej 15 km — Konstrukcje transgraniczne — Linia transgraniczna — Długość całkowita przekraczająca próg — Linia znajdująca się głównie na terytorium sąsiedniego państwa członkowskiego — Długość odcinka krajowego nieprzekraczająca progu)

(2010/C 24/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Umweltsenat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Umweltanwalt von Kärnten

Strona pozwana: Kärntner Landesregierung

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Umweltssenat — Wykładnia dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającą dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko naturalne (Dz.U. L 73, s. 5) oraz dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającą w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17) — Obowiązek wykonania oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do konstrukcji napowietrznych linii elektrycznych o długości powyżej 15 km — Długość, którą należy uwzględnić w przypadku konstrukcji transgranicznych — Przedsięwzięcie linii elektrycznej o długości całkowitej przekraczającej próg, z której jedynie odcinek o długości 7,4 km znajduje się na terytorium kraju, a reszta położona jest na terytorium sąsiedniego państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że przedsięwzięcie wymienione w pkt 20 załącznika I do tej dyrektywy, takie jak konstrukcja napowietrznych linii elektrycznych o napięciu co najmniej 220 kV i długości powyżej 15 km, powinno być poddane przez właściwe organy administracji państwa członkowskiego procedurze oceny oddziaływania na środowisko również wtedy, gdy jest to przedsięwzięcie transgraniczne i jedynie jego odcinek krótszy niż 15 km znajduje się na terytorium tego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.